

om at pålægge den danske stat bøder for et bestemt indhold i den danske finanslov.

Ville nogen dansk myndighed kunne få tillagt denne beføjelse?»

Svar:

I Justitsministeriets notat om visse spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union anføres side 20 f blandt andet følgende:

»Grundlovens § 20 må også afgrænses »opad«, dvs. over for internationale aftaler, som Grundlovens § 20 ikke indeholder hjemmel til at gennemføre, men som forudsætter grundlovsændring.

Det drejer sig f.eks. om traktater, som overlader det til et mellemfolkeligt organ at træffe beslutninger, som efter dansk ret slet ikke kan træffes, f.eks. om censur (Grundlovens § 77) eller anholdelse uden fremstilling for en dommer inden for 24 timer (Grundlovens § 71, stk. 3). Dette kommer blandt andet til udtryk i Grundlovens § 20 ved, at bestemmelsen taler om, at »beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder«, kan overlades, jf. om denne betingelse nedenfor i pkt. 1.3.2.2.1.

Det kan også dreje sig om traktater, som overlader det til et mellemfolkeligt organ at træffe beslutninger, som efter dansk ret nok kan træffes, men hvor betingelserne i § 20 ikke er overfyldte, f.eks. hvor den overladte beføjelse ikke kan anses at være således afgrænset, at beføjelser overlades »i nærmere bestemt omfang«. Denne betingelse er omtalt nærmere nedenfor i pkt. 1.3.2.2.2.«

Efter dansk ret ville der ikke kunne træffes beslutninger om at pålægge den danske stat bøder for et bestemt indhold af den danske finanslov.

Ifølge Unionstraktatens art. 104 C, stk. 11, kan Rådet under visse omstændigheder og efter en nærmere fastlagt procedure pålægge en medlemsstat bod af en passende størrelse for at undlade at efterkomme en beslutning truffet af Rådet i anledning af en medlemsstats uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

Når dansk tilslutning til denne bestemmelse kan ske uden en grundlovsændring og i øvrigt uden anvendelse af proceduren i Grundlovens § 20, skyldes det, at der er tale om en almindelig folkeretlig forpligtelse, som Danmark kan påtage sig i medfør af Grundlovens § 19. Der

henvises til regeringens besvarelse af spørgsmål 23 fra Folketingets Markedsudvalg af 4. december 1991 (Alm. del – bilag 299) fremsendt til Markedsudvalget den 6. december 1991 og til Justitsministeriets notat om visse statsretlige spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union side 44 f.

Spørgsmål nr. 116:

»Under henvisning til Justitsministeriets redegørelse side 36 forneden bedes uddybet, hvilken »saglig begrænsning« ordene »højnelse af levestandarden og livskvaliteten« i Traktatens art. 2 indebærer«.

Svar:

Den passage i Justitsministeriets notat, som spørgsmålet refererer sig til har følgende indhold:

»Formålsbestemmelsen i den nye Traktats art. 2 har som nævnt fået en anden formulering end efter den gældende EØF-traktat, og der er inddraget flere områder under den nye artikel 3; men den saglige begrænsning består. Ændringerne i art. 2 og 3, sammenholdt med art. 235, medfører efter Justitsministeriets opfattelse ikke en fravigelse af EF-rettens grundlæggende legalitetsprincip. Der er fortsat tale om, at EF-organerne skal udøve deres virksomhed inden for nærmere angivne formål og emneområder. Det overlades ikke til EF selv at bestemme omfanget af sine beføjelser. Traktaten er med andre ord fortsat afgrænset »positivt« og ikke »negativt«.

Som det fremgår heraf, er det centrale i Justitsministeriets vurdering, at ændringerne i art. 2 og 3, sammenholdt med art. 235, ikke medfører en fravigelse af legalitetsprincippet i art. 4, hvorefter hver institution alene kan handle inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den i Traktaten.

Endvidere skal opmærksomheden henledes på det i Justitsministeriets notat side 34 anførte, hvorefter art. 2 i den nye Traktat i modsætning til den gældende traktats art. 2 indeholder en præciserende henvisning til opregningen af samarbejdsområder i art. 3 (og art. 3 A) samt det faktum, at såvel den nuværende EØF-traktat som Unionstraktaten foreskriver, at Fællesskabets virke alene kan udfolde sig »med de i art. 2 nævnte mål for øje under de betingelser